

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

97. Decisio Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D. Cerro, in causa Vincen.
iurisdictionis. Veneris 9. Decembris 1650.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

medio tempore possederit Buratt. *dec. 647. n. 18. decis. 67. n. 14. Rota in Barchinonae Vicaria 2. Maij 1649. coram clar. mem. Coccino.*

5. Unde nec Rectori Ecclesiae S. Catharinae suffragari potest assuetudine iuris communis, quae militare solet pro Parocho, quia cessat quando vt in casu nostro constat decimas fuisse à Monasterio antiquissimo tempore possessas, ac ei cum beneplacito Apostolico donatas, Vitalin. in *clem. 1. sub n. 7. vers. unde oportet de inep. Rebuff. in tract. de congr. port. benefic. n. 108. Praetertim quia ipse Rector aduersarius de ann. 1648. vt in Summ. primae positionis n. 1. allegauit pro fundamento suae intentionis donationem decimarum dicte Ecclesiae factam ab Abbate Monasterij Androuenensis, & sic decimas antea ad Monasterium non ad se pertinuisse agnouit. Buratt. *dec. 551. n. 1. Seraphin. dec. 1102. n. 8. Put. dec. 426. n. 2. lib. 2. cum aliis allegatis in Hispanen. Decimarum 15. Februarij 1647. §. quia natura, coram R. P. D. meo Melio, & in Toliana Decimarum 16. Maij 1648. §. nec contradiciti, coram R. P. D. meo Celsu.**

6. Quae tamen donatio ius aliquod super his decimis in Ecclesiam S. Catharinae, eiusque Rectorem non transtulit eum facta fuerit ab Abbate Monasterij facultatem huiusmodi non habente *cap. non licet Pope 12. q. 2. c. 1. cap. tua nuper de his que sunt à Prelatis. fin. consen. cap. 1. cap. Episcopis cap. nulli de reb. Eccles. non alien. nec iusta causa utilitatis nempe vel necessitatis Monasterij interuenit, vt requirebatur copulatiue cum beneplacito Apostolico tam ex dispositione sacrorum Canonum *cap. 1. de reb. Eccles. non alien. c. 1. cod. tit. in 6. clem. 1. cod. tit. extranag. ambrosio eod. tit. cap. sine executione 12. q. 2. quam particularis Constitutionis felix. record. Benedicti XII. relat. in Summ. Monasterij sub n. 14. quamuis alienatio emanauerit ad fauorem alterius Ecclesiae, quia spoliari non debet vnum Altare, vt aliud vestiatur. Quarant. in *compend. Bulla verbi alienatio rerum Eccles. cum 15. Rota dec. 1. de reb. Eccles. non alien. in non decis. 661. n. 7. & seq. part. 5. recent. dec. 5. n. 3. part. 7.***

7. Neque beneplaciti, aut iustae causae praesumptio educi potest ex lapsu temporis, quia eum donare sit perdere l. filiusfamilias, vbi Bald. n. 2. Castr. n. 2. ff. de donat. facies ipsa donationis omnem utilitatis praesumptionem euerit, etiam si aliae solemnitates interuenissent, vt in puncto Socer. *conf. 32. n. 10. lib. 4. Castr. conf. 432. n. 2. lib. 1. Alex. conf. 1. n. 2. lib. 4. Gabr. de praesumpt. concl. 1. n. 57. Picus ad stat. vrb. gloss. 21. num. 27. Rota decis. 430. sub n. 4. vers. in casu isto p. 2. recent. Et ad praesumendum beneplacitum Apostolicum non sufficit lapsus temporis nisi simul probetur inconcussa obseruantia contractus saltem per triginta annos Gabr. *conf. 36. n. 52. lib. 1. Put. decis. 7. de praesumpt. Add. ad Gregor. XV. decis. 354. n. 18. Rot. decis. 694. sub n. 5. part. 1. recent.**

8. Gratis etiam allegatur praescriptio centenaria cum testes ad id indolati, vel patiantur exceptiones in personis, vel careant legitima aetate quinquaginta quatuor saltem annorum, nec deponat cum requisitis gloss. in *cap. 1. de praescript. in 6. quam perpetuo sequuta est Rota. apud Caputaq. dec. 71. n. 1. p. 2. apud Seraph. dec. 1197. n. 1. dec. 557. in fin. part. 4. diuis. Et praeterea subducendum est tempus vitae Abbatis, qui male alienauit *cap. si Sacerdotes 16. q. 3. Rebuff. in *compend. alienation. rer. Eccles. sub n. 36. vers. sed intelligend. est Rota dec. 445. n. 8. coram bon. mem. Coccino decis. 54. n. 13. dec. 294. n. 18. & seqq. part. 4. recent. & Lodiens. Dominorum 25. Iunij 1649. §. nam ab anno, coram R. P. D. meo Corrado, necnon absentiae successorum iustificante in hodierno Summario sub n. 18. & 19. à quibus iura Monasterij defendi non poterant Authent. quod si quis. C. praescript. long. tempor. gloss. in *cap. audiri. verb. subducto in fin. de praescripti. Nec suffragatur ordinaria pra-****

scriptio triginta annorum accenti praerogatiis per Summos Pontifices concessis Monachis Benedictinis relatis à Rodriq. *quasi regul. tom. 1. q. 36. art. 3. col. 2. multi. post princip. vers. sic. supradicta & tom. 3. q. 35. art. 2. communitatis etiam Ordini Cisterciensi, vt notat Pater Ioannes de la Cruz de statu Religionis lib. 2. c. 3. dub. 2. vers. sic. secunda concl. fol. 110. & seq.*

9. Tandem pretendere has decimas Parochus non valet ratione congruae sibi debita iuxta textum in *clem. 1. de inepat. in c. 1. de prob. in 6. quia cum illa ex datis in hodierno Summario sub n. 24. in ap. bonis abunde assignata probeatur petenda ulterius non est Vital. in *d. Clem. 1. sub n. 7. vers. sic. concl. it. 1. ibi qui contenti esse debeant de inepat. Rebuff. in tract. de congrua n. 92. Mantio. dec. 22. n. 1. Rota coram sanct. mem. Greg. XV. dec. 429. n. 3. & seqq.**

10. Et ita infortuantibus solum Monasterio, & Monachis Androuen. aduersario tamen pluries citato decimum hodie fuit, postquam Monasterium probationes alias adductas coadiuuat vt Rota mandauerat sub die 13. Iunij proximi praeteriti.

DECISIO XCVII.

Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D. Cerro.

In causa Viceñ. Iurisdictionis.

Veneris 9. Decembris 1650.

§. 1. **P**lacuerunt DD. fundamenta decisionis 2. Maij praeteriti coram me, in qua resolutum fuerat non intrare arbitrium, pro retardanda executione literarum Apostolicarum sa. me. Clementis VIII. & Urbani VIII. cum ex sententia Rotali valida, & iusta appareat in omnibus iustificata.

2. Non enim obstat respectu validitatis repetita vulneratio viae executionis deumpta ex sententia Decani Tarraconensis, quia, vt respondetur in dicta *dec. §. quia cum Rota circa finem, cum ipsa expressè non deneger executionem dictarum literarum, neque earum validitatem, aut efficaciam infringat, sed irritet tantum quaedam acta gesta per D. Episcopum Viceñ. vtique illam non vulnerauit, quamvis praefata litera ibidem enuncient, vt praeter autoritates ibi allegatas comprobatur decisio in *Telesana pensiois 2. Maij 1631. coram bon. mem. Mornanno, 5. praeterea fuit.**

3. Nec minus obstat quod dicta executio demandata fuerit post lapsum 30. annorum quo tempore literae Apostolicae regulariter amittunt viam executionis, vt dixit Rota coram Buratt. *decis. 195. n. 5. ibique Add. li. c. c. Quia hoc cessat ex facto cum non potuerint exequi propter litem in partibus ab anno 1558. & per viam appellationis in Rota introductam de ann. 1609. Praeter quod obiecta conclusio procederet, si ageretur de literis concessis ad fauorem alicuius personae particularis, cui obesse debet propria negligentia in petendo illarum executionem, secus autem vbi agitur pro vt hic, de literis concessis ad fauorem Ecclesiae, & Dignitatis, hoc enim casu negligentia vnus, successoribus nocere non potest, vt optimè distinguendo responsum fuit coram recent. mem. Coccino dec. 144. n. 5.*

4. Iustitia autem non offuscatur ex antiqua Concordia continentem exemptionem Abbatis, & Monachorum Ecclesiae, de qua agitur ab Episcopali Iurisdictione. Tum quia non ligat successores, & nullius est momenti in praedictum ipsorum iuxta textum in *c. veniens de transact. & Decreta Sacri Concilij Tridentini sess. 6. cap. 4. sess. 24. c. 20. in fin. & sess. 25. c. 6. pariter in fin. de reform. Idque etiam munita fuit confirmatione Apostolica, quia cum Sacrum Concilium eas dumtaxat*

Ff. 4

dat confirmationes praefatas, quae emanarunt ex certa scientia & cum causa cognitione, vt declarauit S. Congregatio Eminentiff. DD. Cardin. eiusdem S. C. T. antepretum in *Abulensi*, Iurisdictionis 13. *Novembris* 1487. *relat. per Gonz. de benef. part. 3. capit. 2. num. 129. & seqq.* Vtique confirmatio, de qua agitur, non cadit sub praeservatione, sed sub praefatis decretis, cum emanauerit ad instantiam Monachorum tantummodo, & neque infecto toto tenore Concordiae, sed expressa solum parte ipsis Monachis favorabili, quae propterea neque ex certa scientia, nec cum causa cognitione concessa dici valet, vt optime animaduertit Garz. *ubi supra d. cap. 2. no. 229. & firmavit Rota in Abulensi*, Iurisdictionis 20. *Ianuarij* 1588. *coram Orano penes Marches de comm. part. 3. fol. mihi 124. sub. n. 3. vers. quantum ad confirmationem, & in Veronen. emphiteusis* 27. *Maij* 1494. *coram Card. Hieronimo Pamphilio, quae est decis. 7. 16. num. 3. part. 4. diuers.*

5. Tum etiam quia extincta penitus remansit per suppressionem Monasterij Abbatis, & Monachorum, vt respondetur in praecedenti decisione §. quia ultra alias; Non obstantibus subsequentes declarationibus Summorum Pontificum de non prauidendo antiquae Iurisdictioni, & Priuilegijs Ecclesiarum suppressarum, quia restringi debent ad illas Ecclesias, quarum fauore emanarunt, & licet generales extendi non possunt ad Ecclesiam, de qua agitur, in cuius suppressione, & noua erectione per illa verba ibi, *Distingue Ecclesia ac eius Dignitates, canonic. & praebend. aliaque beneficia Capitulum, & ministri suo Ordini subiecti sunt*, &c. aperte dictam concordiam, quoad Iurisdictionem reuocasse, & abtulisse, eandemque Iurisdictionem Episcopo demandasse, qui solus sub dicta Ordinarij appellatione ibidem comprehenditur vt late probatur in *dicta decision. §. quia in casu, & §. finali*. Ad effectum enim euitandi contrarietatem, & repugnantiam, quae alias exinde resultaret generales illarum declarationes intelligi debent de Iurisdictionibus, & priuilegijs compatilibus cum subiectione ab eodem Pontifice ibidem ordinata; Ponderando praeterea quod ipsemet Clemens Octauus incidente hoc individuali articulo hodie controuerso inter Priorem, & Canonicos S. Annae de tempore magis proximo erectioni Collegiarum explicite declarauit suae intentionis fuisse eisdem Priorem, & Canonicos Episcopo Barchinonensi, tanquam eorundem Ordinariorum subiectos esse debere *sum praeterita propositionis n. 17.* signum euidentem quod respectu expressorum omnia priuilegia illis incompatibilia penitus tollere voluit.

6. Caterum in hanc sententiam eo facilius Domini deuenerunt quia dicta S. Congregatio Eminentissimo DD. Cardinalium S. C. Interpretum auditis partibus super iisdem in Rota toties deductis, & causa exactissime discussa ita ter declarauit quae Rota solet, vt par est, reuocenter amplecti, vt in *decis. d. §. quia in casu, vers. cum denique*.
Et ita vtraque, &c.

DECISIO XCVIII.

SACR. ROTAE ROMANAE CORAM R. P. D. OTTIOBONO.

In causa Bononica. Gabella.

Luna 2. Iunij 1650.

§. 1. **A**gentes Communitatis, & Hominum Sancti Ioannis in Perficeto summis precibus eslagitarunt, dicens auctori super decisione coram me emanata in hac causa sub die 17. Maij anni praeteriti, obtenta vero ex benignitate noua audientia cum fuerint pluribus monitionibus, & citationibus provocati ad informan-

dum, nunquam loco se mouerunt, ideo solo Regimine Bononia informante proposuit super resolutis denuo causam, & DD. praetereunt in decis.

2. Nam quoad Data nuncupata Imposse, Tasse, & Vniti vlti sunt firma subsistere decisionis fundamenta, quia stante solutione datiorum huiusmodi continuata spatio quadraginta annorum, & vltra apparet exemptionem non comprehendere huiusmodi data, vt Communitatem Sancti Ioannis in Perficeto per non vltimum, imo per contrarium vltimum exemptionem amississe, non obstante decreto irritanti in litteris Summi Pontificis Eugenij quarti appposito, vt firmatum fuit in alia decisione *ubi supra d. cap. 2. no. 229. & seq.* Priuilegia enim praescripta suffragari minime possunt *cap. si de terra, & c. accedentibus de priuileg. Rota. conf. 125. m. 7. lib. 1. Gonzal. conf. 23. n. 7. Rota in Messanen. Decanatus 23. Maij 1644. coram Reuerendiss. Ferracinen. & in alii relatis in alia decisione in d. §. verum cum ex partibus*. Decretum vero irritans nihil operatur stante defectu intentionis Summi Pontificis concedentis, Rota *dec. 32. n. 11. & seqq. part. 6. recent.* nec operari potest, quando illi in quorum fauorem appositum est eo non vntur, *Decis. in c. cum accessissent n. 17. de conf. Gonzal. ad reg. gloss. 67. n. 2. Gratian. dist. sept. 515. n. 8.*

3. Verum Regimen Bononiae vltimam partem decisionis impugnabat ponderando, quod priuilegia Eugenij Quarti, & Pauli Tertij non videntur Communitati posse suffragari, siue quia Eugenianum vt continens clausulam resolutiuam in euentum recessus Communitatis ab obedientia, & deuotione Sanctae Sedis Apostolicae, per huiusmodi euentum postea sequutum, fuerit resolutum, ac reuocatum, siue quia tam Eugeniano, quam Paulino derogauerit postea priuilegium Regimini concessum a Iulio Tertio munim amplissimis clausulis derogatorijs, etiam quoad contraria priuilegia concessa ex causa onerosa.

4. Sed primum obiectionem facili negotio remouetur, quia ex conuentionibus initis inter Commisarios Summi Pontificis Eugenij IV. & Communitatem, & Homines Sancti Ioannis in Perficeto de anno 1455. datis in Summario Regimini n. 2 in quibus narratur praedictae Communitatis recessus ab obedientia Sanctae Sedis Apostolicae, apparet etiam quod idem Summus Pontifex Eugenius ipsam Communitatem, & Homines ad gratiam Sanctitatis Suae, & Sanctae Sedis penitus recepit, & admisit, & per consequens ad priuilegium, de quo agitur antea concessum reintegravit remittendo quatenusque caducitatem ob dictum incursum, cum hic fit effectum tam amplae restitutionis ad gratiam Principis *l. fin. §. fin. & ibi Bart. & DD. de sen. pass. Roland. conf. 45. n. 19. & 20. lib. 4. Rot. dec. 107. n. 8. & dec. 4459. pariter n. 8. part. 1. & dec. 83. n. 8. & 2. seqq. part. 7. recent. & in Romanae configurationis 14. Iunij 1614. & 18. Aprilis 1625. coram hon. mem. Merlino*.

5. Omnemque proflus tollit dubitationem subsequens confirmatio Eugeniani priuilegij facta a Paulo Tertio sub die 27. Aprilis anni 1541. vt in Summario Communitatis praeterita positionis n. 5. Nam post huiusmodi confirmationem non apparet, quod Communitas Sancti Ioannis aliquando in Sedem Apostolicam, eique debitam obedientiam peccauerit, quare haec Pauli Tertij confirmatio inferuire potest ad declarandum, quod ipsemet Eugenius IV. in contentionibus de anno 1445. initis voluit Communitatem ad praedictum priuilegium redintegrare, vel saltem eidem priuilegio spiritum tribuit, ac robur adiecit, iuxta theoriam Bart. in *l. more 5. num. 5. ff. de iur. omn. iudic. Angel. Arcim. conf. 123. num. 18. Paris. conf. 1. numer. 40. & 41. lib. 4. Rota decis. 207. num. 8. coram san. mem. Gregor. & in Melitanae Pensionis 29. Maij 1648. in §. sed nec etiam, coram me*.

6. Facilius tollitur secundum obiectionem, nam Iulius Tertius